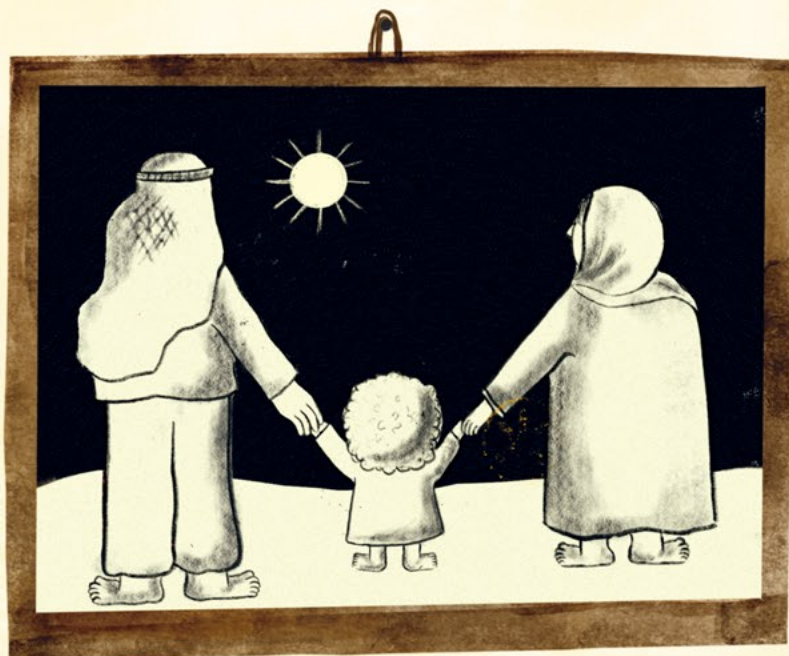

UN PAÍS POT EXISTIR ENCARA QUE NO SURTI ALS MAPES?

A l'escola, la professora demana als infants que assenyalin al mapa el país d'origen de les seves famílies. La Laila l'hi busca, però no l'hi troba.

Torna a casa confosa i trista.

La Laila ho explicarà a la seva àvia, al seu avi i a la seva mare. La nena entendrà la història de Palestina i per què els membres de la seva família són refugiats.

“Hi ha persones que diuen que Palestina no existeix. Que no existim. Però els seus mapes no ens poden esborrar”.

ISBN: 979-13-88132-30-8 www.nubeocho.com

nubeocho

MAYSA ODEH

ALIAA BETAWI

UN MAPA PER A PALESTINA

ODEH BETAWI

nubeocho

UN MAPA PER A PALESTINA

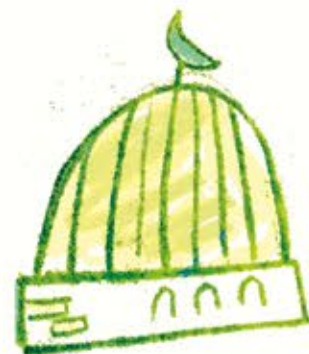
Tall al-Safi
تل الصافي

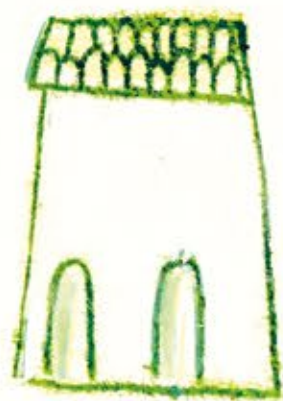
Lifta
لфта

Isdud
إسدود

Al-Shajara
الشجرة

Dayr Yassin
دير ياسين

Al-Tantura
الطنطورة

Ayn Karim
عين كارم

Al-Qastal
القسطل

Al-Birwa
البروة

Poblacions palestines

Al-Shaykh Muwannis
الشيخ مونس

*Per a la Malak,
l'ànima de la meva ànima.*

Maysa Odeh

*Per a la mama,
la meva única llar a l'exili.*

Aliaa Betawi

Un mapa per a Palestina
Col·lecció Egalité

© del text: Maysa Odeh, 2024

© de les il·lustracions: Aliaa Betawi, 2024

© de l'edició: NubeOcho, 2026

© de la traducció al català: Neus Aymerich Mallorca, 2026

www.nubeocho.com · info@nubeocho.com

Títol original: *A Map for Falasteen*

Correcció: Anna Turró Armengol

Primera edició: Febrer, 2026

ISBN: 979-13-88132-30-8

Dipòsit Legal: M-472-2026

Publicat d'acord amb Donzelli Fietta Agency srls
i Ginger Clark Literary, LLC.

Imprès a Espanya.

Tots els drets reservats. Prohibida la seva reproducció.

Recursos per a adults

Edward Said. *La cuestión palestina*. Editorial Debate, 2013.

Ilan Pappé. *La limpieza étnica de Palestina*. Booket, 2014.

Rashid Khalidi. *Palestina: Cien años de colonialismo y
resistencia*. Booket, 2014.

B'tselem: The Israeli Information Center for Human Rights
in the Occupied Territories, btselem.org

DecolonizePalestine, decolonizepalestine.com

UNRWA: United Nations Relief and Works Agency for
Palestine Refugees in the Near East, unrwa.org

UN MAPA PER A PALESTINA

MAYSA ODEH

ALIAA BETAWI

A la classe de la Laila, la canalla té diferents orígens.
Un dia, la mestra va posar un mapamundi gegant a terra
i va preguntar:

—Sabríeu assenyalar d'on són les vostres famílies?

Tots van començar a explicar amb orgull
les històries de les seves famílies.

Però quan li va arribar el torn a la Laila, va buscar al mapa...
i no hi va trobar el país de la seva família.

—Senyoreta, per què Palestina no surt al mapa? —va preguntar.

La mestra es va mirar el mapamundi.

—Em sembla que aquest país
no existeix —va dir.

La Laila es va sentir trista i confosa.
Necessitava entendre-ho, necessitava respostes.

An illustration of an elderly man and a young girl in a garden. The man, wearing a white and black checkered headscarf, a brown vest over a white shirt, and dark trousers, is crouching down. The girl, with dark hair, wearing a yellow and green striped dress and red shoes, is standing and looking up at him. They are positioned under a large, dark brown wooden trellis covered with green grape leaves and clusters of purple grapes. The background is a warm, golden-yellow wash with soft, radiating lines, suggesting a bright sun. The ground is a mix of green grass and light brown soil.

Quan la Laila va arribar a casa,
va sortir al jardí. Hi havia el seu
avi arreglant la parra.

La Laila se li va acostar i ell
va somriure com si veiés la
sortida del sol per primera
vegada a la vida.

—Com t’ha anat el dia, cuca? —li va preguntar.
Mentre l’avi regava les flors, ella li va explicar
el que havia passat a l’escola.

—Avi, per què Palestina no surt al mapa?
El seu avi la va mirar als ulls, preocupat.
Després es va treure una llibreta petita
de la butxaca i es va posar a dibuixar.

Primer va dibuixar el contorn del que semblava una dent antiga, semblant als fòssils del llibre de dinosaures de la Laila. Després, a l'oest, va traçar-hi les onades del mar; a l'est, línies i fronteres. Amb la mà ben ferma, va fer cercles petits i va donar vida a ciutats i pobles amb noms que la seva neta no havia sentit mai abans. En un d'aquests cercles, hi va escriure “Huwara: casa nostra”.

Quan va acabar, va arrencar el full amb compte, el va doblegar i el va donar a la Laila.

—Aquí tens el teu mapa, tresor —li va dir—. Un regal del teu avi. Ensenya'l a la teva mestra perquè també ho pugui aprendre tota la classe.

Quan la Laila va entrar a casa, la seva àvia estava preparant el seu plat preferit: fatair, panadons àrabs d'espínacs. La Laila es va rentar les mans per ajudar-la.

Mentre farcien juntes la massa, amb una barreja especial d'espínacs, nous i espècies com el sumac i el pebre vermell,

la Laila va preguntar:
—Àvia, per què Palestina no surt al mapa?

La seva àvia la va mirar fixament i va començar a parlar com si fos en un altre lloc.

—Els soldats, armats, van arribar amb tancs. Jo portava la teva mare en braços.
Em vaig escapar fins al riu Jordà perquè no fessin mal a la nostra família. Els soldats
van destruir els nostres pobles i, després, els van canviar el nom. Van cremar els camps
i les oliveres. Vam haver de deixar enrere casa nostra i molts éssers estimats.

